

[Statsministeren.]

højelserne, bliver den procentvise lønstigning større, og formentlig desto større, jo lavere løn, der er tale om. Det er klart, at et sådant forsøg på at ændre lønstrukturen under visse omstændigheder vil kunne virke som en tilskyndelse til en vis lønglidning for grupper af lønmodtagere, som ikke får direkte andel i lønstigningen. Regeringen har i høj grad været opmærksom på denne mulighed, og jeg ønsker her udtrykkelig at understrege, at det er en forudsætning for lovens bestemmelser, at der ikke inden for overenskomstperioden på grundlag af de forhøjede normallønsatser sker en almindelig forhøjelse af lønniveauet. Det er min overbevisning, at de øvrige lovforslag, der fremsættes som led i helhedsløsningen, ikke mindst prislovsforslaget, vil bidrage til at reducere risikoen for lønglidning.

For at afrunde billedet vedrørende arbejdsmarkedet skal jeg her indføje, at finansministeren har opnået statstjenestemændenes tilslutning til, at der for finansåret 1963-64 ydes løntillæg inden for en samlet beløbsramme på 12 mill. kr. til de lavestlønnede grupper af tjenestemænd og statspensionister samt overenskomstlønnede kontorassistenter. For næste finansår, altså 1964-65, vil der blive tale om en generel lønforhøjelse på 8 overenskomstportioner, hvilket vil medføre en merudgift for staten på ca. 55 mill. kr.

For kommunernes vedkommende vil indenrigsministeren drage omsorg for, at der ikke bliver tale om lønforhøjelser ud over de for det øvrige arbejdsmarked foreskrevne.

Arbejds- og socialministeren har et andet lovforslag, som er et forslag om ændring af loven om sygedagpenge. Det går ud på, at sygedagpengene fra 1. april 1964 forhøjes fra 21 kr. til 23 kr. og det følgende år yderligere forhøjes til 26 kr. Midlerne til finansiering heraf tilvejebringes ved en forhøjelse af bidragene fra arbejdere og arbejdsgivere med i første omgang 1 øre og $\frac{1}{2}$ øre til i alt 4 øre og 2 øre og efter 1. april 1965 yderligere med 1 øre og $\frac{1}{2}$ øre til i alt 5 øre og $2\frac{1}{2}$ øre. Samtidig hermed vil statens bidrag til finansieringen af denne ordning blive reduceret i forhold til det nuværende niveau, der som følge af den stedfundne udvikling ligger på omtrent det dobbelte af det, der var tilsluttet med loven i 1960.

Endelig fremsætter arbejds- og socialministeren forslag om forhøjelse af de tillæg, der bliver ydet folke- og invalidepensionisterne samt enkerne med virkning fra 1. september 1962 som kompensation for omsen. De midlertidige tillæg, til hvis fortsættelse i 1963-64 der er afsat beløb på finanslovsforslaget, udgør 12 kr. månedlig for ægtepar og 8 kr. månedlig for enlige. Det er disse tillæg, der nu skal forhøjes. De foreslås forhøjet med henholdsvis 15 kr. og 10 kr. til i alt henholdsvis 27 kr. og 18 kr., hvilket for disse pensionisters vedkommende skulle modsvare de lavtlønstillæg, der ydes på arbejdsmarkedet. De samlede merudgifter for staten bliver herved i 1963-64 33 mill. kr. og for kommunernes vedkommende 18 mill. kr. Der er ikke taget stilling til, hvor meget folke- og invalidepensionerne skal forhøjes i det følgende år; det må bero på, hvorledes lønforbedringerne i dette år bliver fordelt.

For at opnå en stabilisering af avancer og udbytter og således forhindre, at indkomstbalancen mellem lønmodtagere og selvstændige forskydes, samt tillige for at bremse eventuelle tendenser til lønglidning på arbejdsmarkedet fremsætter handelsministeren 3 lovforslag, nemlig et om udbyttebegrænsning, et om pris- og avancestop samt et ændringsforslag til det lovforslag om indseende med priser, der allerede er under behandling i et udvalg her i folketinget, og som nu foreslås skærpet.

Vedrørende udbyttebegrænsning foreslås, at de årlige udbyttebetalinger i dette og næste år ikke må overstige de beløb, der gennemsnitligt er betalt i udbytte i de tre sidste år. Hvis der er udstedt friaktier, må udbytteprocenten reduceres tilsvarende, og udstedelse af nye friaktier er forbudt i to års perioden. Udbytteprocenten må dog altid udgøre 6, og er aktiekapitalen udvidet ved nytteget og indbetalt kapital, kan det berettigede til en vis forhøjelse af de samlede udbyttebeløb.

Lovforslaget om pris- og avancestop foreskriver, at ingen virksomhed uden tilladelse fra monopoltilsynet må forhøje priser og bruttoavancer ud over de nugældende, medmindre det kan godtgøres, at der er indtruffet stigninger i indkøbspriser, transport- og driftsomkostninger. Som stigning i lønomkostninger godkendes kun dyrtidstillæg